

Powszechny
dziennik praw państwa i rządu
dla
cesarstwa austriackiego.

Część LXVII.

Wydana i rozesłana: dnia 14. Listopada 1851.

Allgemeines
Reichs-Gesetz- und Regierungsblatt
für das
Kaiserthum Oesterreich.

LXVII. Stück.

Ausgegeben und versendet am 14. November 1851.

Część LXVII.

Wydana i rozesłana dnia 14. Listopada 1851.

238.

Rozporządzenie ministra spraw wewnętrznych z d. 5. Listopada 1851,

dla wszystkich krajów koronnych,

dotyczące zakazu pisma peryodycznego: „*Leuchtkugel*“.

Ponieważ pismo peryodyczne: „*Leuchtkugel*“ nakładem instytutu bibliograficznego w Hildburghausen wychodzące, a w Mnichowie drukowane, ciągle występuje w kierunku nieawistnym przeciwko religii, moralności i zasadom społeczeństwa, i niezgodnym z utrzymaniem spokoju i porządku publicznego, wzbudzając nienawiść przeciw rządowi austriackiemu; przeto w myśl rozporządzenia cesarskiego z dnia 6. Lipca r. b. (Nr 163 dzien. pr. p.) §. 2, zakazuje niniejszem minister spraw wewnętrznych rzeczone na wstępie pismo peryodyczne „*Leuchtkugel*“ w całym cesarstwie austriackiem.

Bach m. p.

239.

Rozporządzenie ministra sprawiedliwości z d. 6. Listopada 1851,

obowiązujące w owych krajach koronnych, w których ustawa o postępowaniu karnem z dnia 17. Stycznia 1850 r. zaprowadzoną jest:

mocą którego oznaczone zostają przypadki, kiedy sądy karne i prokuratorye, czynić winny relacye o rozpoczęciu postępowania karnego przeciw urzędnikom i sługom publicznym, tudzież przeciw osobom pełniącym funkcyje publiczne, równie jak o skutku takowego postępowania, do bezpośredniego przełożonego tychże urzędników i sług, jakoteż do władzy, mającej nadzór karności nad takimi osobami; dalej mocą którego rozporządzeniem zostaje, iż w razie, gdy zapadną wyroki karne, pociągające za sobą utratę praw, poborów z kas publicznych, lub oznaków dostojności, zawiadomioną być ma o tem władza, mająca sobie poleczone utrzymywanie ewidencji takowych.

Minister sprawiedliwości rozporządza dla owych krajów koronnych, w których zaprowadzona jest ustawa o postępowaniu karnem z dnia 17. Stycznia 1850, ażeby sądy i prokuratorye postępowały wedle prawideł następujących:

1. Jeżeli przeciw urzędnikowi lub słudze, zostającemu w służbie państwa lub gminy wydano rozkaz uwięzienia lub dostawienia, lub gdy przeciwko takowemu rozpoczęto w ogólności zwyczajne postępowanie karne o zbrodnię lub wykroczenie, lub jeżeli takowy za przestępstwo, pochodzące z chciwości zysku lub obrażające moralność publiczną pociągnięty zostanie do odpowiedzialności, sędzia obowiązany jest

LXVII. Stück.

Ausgegeben und versendet am 14. November 1851.

238.

Verordnung des Ministers des Innern vom 5. November 1851,
für sämtliche Kronländer,
betreffend das Verbot der „Leuchtkugeln“.

Da die im Verlage des bibliographischen Institutes in Hildburghausen erscheinende, zu München gedruckte periodische Zeitschrift „Leuchtkugeln“ beharrlich eine der Religion, der Sittlichkeit und den Grundlagen der Staatsgesellschaft feindselige, mit der Aufrechterhaltung der öffentlichen Ruhe und Ordnung unvereinbare Richtung verfolgt, und zum Hasse gegen die österreichische Regierung aufzureizen versucht, so hat der Minister des Innern, im Sinne der kaiserlichen Verordnung vom 6. Juli d. J. (Nr. 163 des Reichsgesetzblattes), §. 2, die „Leuchtkugeln“ für den ganzen Umfang des österreichischen Kaiserstaates verboten.

Bach m. p.

239.

Verordnung des Justizministers vom 6. November 1851,

giltig für jene Kronländer, in denen die Strafprocess-Ordnung vom 17. Jänner 1850 in Wirksamkeit steht, womit die Fälle bezeichnet werden, in welchen die Strafgerichte und Staatsanwaltschaften von der Einleitung eines Strafverfahrens gegen öffentliche Beamte und Diener, sowie gegen Personen, welche öffentliche Functionen bekleiden, und von dem Ergebnisse desselben dem unmittelbaren Amtsvorsteher dieser Beamten und Diener, und der die Disciplinar-Aufsicht über derlei Personen führenden Behörde Mittheilung zu machen haben, und womit ferner die Anzeige jener strafgerichtlichen Verurtheilungen, welche den Verlust von Rechten, Bezügen aus öffentlichen Cassen oder Ehrenvorzügen nach sich ziehen, an die mit der Evidenzhaltung hierüber betrauten Behörden angeordnet wird.

Der Justizminister findet zur Nachachtung der Gerichte und Staatsanwaltschaften jener Kronländer, in denen die Strafprocess-Ordnung vom 17. Jänner 1850 in Wirksamkeit steht, Folgendes zu verordnen:

1. Wenn wider einen im Dienste des Staates oder einer Gemeinde stehenden Beamten oder Diener ein Verhaftungs- oder Vorführungsbefehl erlassen, oder wegen eines Verbrechens oder Vergehens überhaupt das ordentliche Strafverfahren eingeleitet wird, oder wenn derselbe wegen einer aus Gewinnsucht entsprungenen oder die öffentliche Sittlichkeit verletzenden Uebertretung zur Verantwortung gezogen wird, hat der Richter hievon sogleich den

donieść to natychmiast do wiadomości bezpośredniego przełożonego tegoż urzędnika lub sługi. O rezultacie postępowania sądowego należy w każdym razie, nawet i w innych przestępstwach, po nastąpieniu prawomocności orzeczenia sądowego, donieść przełożonemu urzędowi wraz z załączeniem wierzytelnego odpisu tak wyroku jakoteż wszystkich aktów śledczych.

Do czynienia takowego doniesienia, obowiązany jest w razie przestępstw, sędzia powiatowy pojedynczy; w razie zbrodni zaś lub wykroczeń, prokurator rządowy.

2. To samo dzieć się ma co do przełożonych i mężów wydziału gminy, adwokatów, notaryuszów, naucezycieli i ogólnie co do wszystkich osób, sprawujących funkcyje publiczne, — przyczem relacyę czynić należy o przełożonych i o mężach wydziału gminy, tudzież o nauczycielach do starosty powiatowego, o adwokatach i notaryuszach tak do sądu krajowego wyższego, któremu oraz akta śledcze przesłane być wtuny, jak do izby adwokatów a względnie notaryuszów; o innych zaś osobach, sprawujących funkcyje publiczne do władzy, powołanej do nadzoru dyscyplinarnego nad temiż osobami lub w ogólności do ezuwania nad ich czynnościami.

3. We wszystkich przypadkach, w których zasądzenie obwinionego pociąga za sobą na mocy ustawy utratę praw, poborów z kas publicznych, tytułów, stopni, orderów i innych oznaków dostojności, należy wyrok prawomocny w taki sam sposób udzielić władzy, która ma sobie poleconem utrzymywanie ewidencyi takowych według istniejących przepisów szczegółowych.

K. Krauss m. p.

240.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 6. Listopada 1851.

obowiązujące w krajach koronnych Austrii powyżej i poniżej Ensy, Solnogradu, Styryi, Karyntyi, Krainy, Gorycyi i Gradyski z Istrią, Tryestu, Tyrolu i Vorariberga, Czech, Morawii, górnego i dolnego Szląska.

mocą którego ustanowione zostają w porozumieniu z c. k. ministerstwem finansów wynagrodzenia dla sądowego personala służbowego w razie odprowadzania inkwizytów lub innych osób.

§. 1.

Jeżeli w skutek rozkazu dostawienia lub za szczególnem zleceniem nastąpi dostawienie lub odprowadzenie inkwizyta lub innych osób w postępowaniu karnem, za pomocą sądową, wówczas personale służbowe, na ten cel użyte (wykonawca sądowy, sługa sądowy, pomocnik) ma prawo żądać wynagrodzenia za drogę wtenczas, jeżeli na mocy §. 5. rozporządzenia z d. 17. Sierpnia 1850 o kosztach w postępowaniu karnem (dz. p. p. CXIII Nr. 332) policzony być może należytość za dostawienie lub przyzwanie.

§. 2.

Jeżeli odprowadzenie ma miejsce wewnątrz granic sądu, od którego wyszedł rozkaz do tego, wynagrodzenie udzielone być winno w kwocie dziesięciu krajcarów mon. konw. za każdą milę drogi tam i napowrót.

unmittelbaren Amtsvorsteher dieses Beamten oder Dieners in Kenntniss zu setzen. Das Endergebniss des Strafverfahrens selbst ist jederzeit, und zwar auch in allen anderen Uebertretungsfällen nach eingetretener Rechtskraft des richterlichen Erkenntnisses unter Anschluss einer beglaubten Abschrift desselben sammt den Untersuchungsacten dem Amtsvorsteher mitzutheilen.

Diese Mittheilung liegt bei Uebertretungen dem Bezirkseinschrichter, bei Verbrechen und Vergehen dem Staatsanwalte ob.

2. Dasselbe hat rücksichtlich der Gemeindevorsteher und Ausschüsse, der Advocaten, Notare, Schullehrer und überhaupt aller jener Personen zu gelten, welche öffentliche Functionen bekleiden, und hat die diessfällige Mittheilung bei Gemeindevorstehern und Ausschüssen, sowie bei Schullehrern an den Bezirkshauptmann, bei Advocaten und Notaren an das Oberlandesgericht, welchem die Untersuchungs-Acten mitzutheilen sind, und an die Advocaten- rücksichtlich Notariatskammer, bei anderen mit öffentlichen Functionen betraut n Personen aber an jene Behörde zu geschehen, welche die Disciplinar-Aufsicht über dieselben zu führen, oder sonst deren Verrichtungen zu überwachen berufen ist.

3. In allen Fällen, wo die Verurtheilung eines Angeschuldigten nach dem Gesetze den Verlust von Rechten, Bezügen aus öffentlichen Cassen, Titeln, Graden, Orden und sonstigen Ehrenzeichen nach sich zieht, ist das rechtskräftige Urtheil in gleicher Weise jener Behörde mitzutheilen, welcher diessfalls die Evidenzhaltung nach den bestehenden besonderen Vorschriften zusteht.

C. Krauss m. p.

240

Verordnung des Justizministeriums vom 6. November 1851,

giltig für die Kronländer Oesterreich unter der Enns und ob der Enns, Salzburg, Steiermark, Kärnthen, Krain, Görz und Gradiska mit Istrien, Triest, Tirol und Vorarlberg, Böhmen, Mähren, Ober- und Nieder-Schlesien;

Womit im Einvernehmen mit dem Finanzministerium die Vergütungen an das gerichtliche Dienersonnale bei Begleitung der Inquisiten oder anderer Personen festgesetzt werden.

§. 1.

Findet in Folge eines Vorführungsbefehles oder besonderen Auftrages die Stellung oder Begleitung von Inquisiten oder anderen Personen im Strafverfahren mittelst gerichtlichen Beistandes Statt, so hat das dazu verwendete Dienersonnale (Gerichtsvollzieher, Gerichtsdieners, Gehilfen) eine Vergütung seines Ganges anzusprechen, wenn überhaupt eine Zustellungs- oder Vorladungsgebühr nach §. 5 der Verordnung vom 17. August 1850, über die Kosten des Strafverfahrens (R. G. B. CXIII, Nr. 332), angerechnet werden kann.

§. 2.

Geschieht die Begleitung innerhalb der Gränzen des Gerichtes, welches den Auftrag hierzu ertheilt hat, so soll die Entschädigung für jede Meile des Hin- und des Rückweges mit zehn Kreuzern Conventions-Münze geleistet werden.

§. 3.

Jeżeli zaś odprowadzenie wychodzi poza granicę sądu, od którego wyszedł rozkaz dotyczący, wówczas wynagrodzenie udzielić należy w miarę rozporządzenia o strawnem, ogłoszonego dekretem kamery nadwornej z dnia 16. Listopada 1813 r. L. 29,102 dla indywiduów, mających rocznej płacy najmniej trzysta złt. reńsk. mon. konw. w kwocie dziennej czterdziestu ośmiu krajcarów, dla tych zaś, którzy mniejszą pobierają płacą w kwocie dziennej trzydziestu i dwóch krajcarów.

§. 4.

4. Postanowienie niniejsze także i wtenczas wyjątkowo zastosować należy, gdyby wynagrodzenie w przypadkach §. 2, według obliczenia na takowe rozporządzonego więcej wynosiło.

§. 5.

Zaasygnowanie, wypłata i obliczenie tychże wynagrodzeń, odbywać się winny w ten sam sposób, jak wynagrodzenia za należności od doręczenia, przyzwania i poselki.

§. 6.

Jeżeli ze strony sądu do eskortowania lub dostawienia, wymienionego w §^{tie} 1-m, zarekwirowana będzie żandarmerya, wówczas żandarmi, użyci do eskortowania, mają prawo do przepisanych należności dziennych, stosownie do przepisów szczegółowych, istniejących w tym względzie dla żandarmeryi, takowe tedy należności wypłacane być winny jako zaliczki z pieniędzy zapomogowych pułku, za zwróceniem w swoim czasie nastąpić mającem, z dotacyi przeznaczonej na niepewne wydatki inkwizycyjne, idące na rachunek kosztów sprawiedliwości.

K. Krauss m. p.

§. 3.

Erstreckt sich die Begleitung ausserhalb der Gränzen des beauftragenden Gerichtes, so ist die Vergütung nach Massgabe des mit Hofkammer-Decret vom 16. November 1813, Z. 29.102, kundgemachten Zehrungs-Normales für die mit einem Gehalte von wenigstens dreihundert Gulden besoldeten Individuen mit täglich achtundvierzig Kreuzern, für die mit einem geringeren Gehalte Besoldeten mit täglich zweiunddreissig Kreuzern zu entrichten.

§. 4.

Diese Bestimmung hat auch dann ausnahmsweise in Anwendung zu treten, wenn die Vergütung in den Fällen des §. 2 nach der für selbe angeordneten Berechnung sich höher belaufen würde.

§. 5.

Die Anweisung, Zahlung und Verrechnung dieser Vergütungen hat auf gleiche Weise wie jene der Entschädigungen für Zustellungsgebühren, Vorladungen und Botengänge im Strafverfahren zu geschehen.

§. 6.

Wird von Seite des Gerichtes wo der im §. 1 bezeichneten Escortirung oder Vorführung die Gensd'armerie requirirt, so hat die begleitende Mannschaft den Anspruch auf die vorschriftmässigen Taggelder nach Massgabe der diessfalls für die Gensd'armerie bestehenden besonderen Vorschriften, und werden dieselben aus den Regimentsverlagsgeldern vorschussweise, gegen seinerzeitige Rückvergütung aus der für unbestimmte Inquisitions-Aussagen auf Rechnung des Justizkosten-Aufwandes bestimmten Dotation, berichtet.

C. Krauss m. p.

